



מ"ת 33614/04/17 - מדינת ישראל- פמ"ד נגד שרון דזאנשוילי (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 33614-04-17 מדינת ישראל נ' דזאנשוילי(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל- פמ"ד
המבקשת
ע"י ב"כ עו"ד אסיל אמון-קאסם
נגד
המשיב
שרון דזאנשוילי (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד חנן אסולין

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום מייחס למשיב עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות ועבירה של נסיבות מחשידות בכוונת פריצה.

1. על פי העובדות, ביום 04.03.17 ערב ליל שבת עברו חבריו של המשיב - טמיר ברטל (**להלן: "טמיר"**) והקטין י.מ. בפארק ו' באר שבע. בדרכם בפארק נתקלו טמיר והקטין באדם ממוצא ערבי שזהותו אינה ידועה (**להלן: "הערבי"**). בין טמיר והערבי התפתחו חילופי דברים ובסיומם אמר טמיר לערבי "חכה פה איתי כמה דקות", הערבי אמר לטמיר "אני גבר ואני מחכה לך פה". הערבי הזעיק כמה מחבריו, וטמיר והקטין נמלטו מהמקום לבניין סמוך והסתתרו בחדר המדרגות.

טמיר הזעיק את אחד מחבריו, קורן אלקיים (**להלן: "קורן"**), שהגיע למקום במכוניתו ועמו רן קוסשוילי (**להלן: "רן"**). טמיר והקטין עלו למכונית ונסעו למגרש חנייה בקרבת בית ספר "אמית" בבאר שבע אליו הגיעו בשעה 00:30 או בסמוך לכך. בהמשך נסעו למרכז אורן בבאר שבע, שם אספו את המשיב וחברו אלמוג און (**להלן: "אלמוג"**), ו משם נסעו לביתו של רן וזה לקח את מכוניתו מסוג מזדה. עוד עולה כי המשיב וחבריו דנו בשאלה האם יש לפגוע בערבי כאשר מישהו ציין כי הערבים יוצאים עם יהודיות ויהודייה היא בת מלך. בסופו של דבר, החליטו כולם, למעט אלמוג, לפגוע בערבי. אלמוג פרש מהחבורה.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, המשיב וחבריו נסעו לשיבת בית יוסף של הרב בצרי בבאר שבע (**להלן: "השיבה"**) שם פנו לאדם נוסף בשם רז עמיצור (**להלן: "רז"**) על מנת לצרפו לקשר. בני החבורה סיפרו לרז כי בפארק בשכונה ו' ערבים מסתובבים עם יהודיות. רז ביקש מהם להיכנס עמו לשיעור תורה, לאחר השיעור חזר טמיר ואמר לרז, בנוכחות



המשיבים ויתר בני החבורה כי יש ערבים שיוצאים עם יהודיות וזה לא טוב.

רז הצטרף לקשר, נכנס לחדרו בישיבה וחזר עם מקל גולף שלקח לעצמו, אלה שנתן למשיב, לטמיר נתן ידית עץ, לרן מקל מתכת של 30 ס"מ והקטין נטל עמו קרש. בנוסף, מרבית בני החבורה כיסו את פניהם בכובעי גרב או החם צוואר כדי שלא יזהו אותם.

כשהגיעו לפארק המשיב ורז נכנסו לחפש את הערבי. המשיב נתקל בשני אנשים ושאל אחד מהם מה השעה, האיש ענה לשרון כי אינו יודע, לפי מבטאו הבין המשיב כי אינו ערבי במוצאו. בהמשך המשיב ורז נתקלו באדם נוסף שסברו כי הוא הערבי, המשיב שאל אותו מה השעה ורז שאל אותו מדוע הוא פוגע בילדות יהודיות. במעמד זה, המשיב נתן לאותו אדם מכה בראשו עם האלה, רז וטמיר הכו אותו וכאשר נפל לארץ בעטו בו המשיב ורז. לאחר מכן אותו אדם קם ונמלט מהמקום והמשיב ורז רדפו אחריו, אולם לאחר זמן קצר חדלו וחזרו לישיבה, שם החזירו את האלות והמוטות לחדרו של רז ולאחר מכן התפזרו לבתיהם.

2. בדיון שהתקיים ביום 30.04.17 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של הראיות לכאורה לעבירת התקיפה בנסיבות מחמירות ואשר לקיומן של ראיות לעבירה של נסיבות מחשדות בכוונת פריצה לא הסכים, אם כי הסכים לקיומה של עילת מעצר.

אשר לעוצמת עילת המעצר טען כי אינה בעוצמה שמבקשת המאשימה להציג בפירוט העובדות בכתב האישום. כך טען לגבי הסעיפים המתייחסים בדרך כזו או אחרת לאמירות הנגועות בגזענות. לדידו, המבקשת ביקשה לצבוע את כתב האישום בצבעים חמורים ושלא בצדק בכל הנוגע למשיב זה, כשברי שלא מיוחס לו ביצוע העבירה על רקע גזעני או לאומני. בדיון הנ"ל עתר לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר אשר נחקרה במהלך הדיון אם כי בהמשך הסכים להארכת מעצרו של המשיב עד קבלת תסקיר מעצר בעניינו.

3. בדיון שהתקיים ביום 10.05.17 ולאחר שעיינו ב"כ הצדדים בתסקיר המעצר, ב"כ המבקשת

חזרה על עמדתה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו. לדידה אין לאמץ את המלצת שירות המבחן, ובין היתר משום המלצת השירות לחזרת המשיב לשירות צבאי ובהינתן כי צה"ל כמדיניות לא משמש חלופת מעצר וברי כי המפקד לא יכול לשמש כמפקח עבור המשיב.

מעבר לכך, ציין בחומרת מעשה המשיב כשלטענתו המשיב הוא זה שלמעשה התחיל את כל האירוע, מי שהכה בראשו של אותו בחור ערבי באמצעות אלה כשברקע הדברים ישנו גוון גזעני שכן הוא שאל עובר אורח במקום מה השעה ולאחר שהבין שלא מדובר במישהו שהוא ערבי לא פגע בו, אבל שדיבר עם אחר וזיהה שהוא ערבי, אז הכה בראשו ורק משום שהוא ערבי. לדידו, כתב האישום לא מייחס את האמור למשיב אולם הדבר נלמד מהעובדות שבחומר החקירה ממנו אין להתעלם.

4. ב"כ המשיב עתר לשחרורו של המשיב ממעצר וחזרתו לשירות צבאי כהמלצת שירות המבחן. נטען כי הגורמים



בצה"ל עשו את השיקולים הנכונים להם והביעו נכונות לחזרתו של המשיב כשהם מודעים להליך הפלילי המתנהל נגדו ומעצרו. לדידו, ניתן לראות בכל תסקיר המעצר רק נקודה שלילית אחת לחובת המשיב והיא נטייתו לרצות אחרים. כשמנגד העריך שירות המבחן את רמת הסיכון ממנו כבינונית עד נמוכה.

לטענתו יש לאבחן עניינו של משיב זה מעניינם של אחרים שעניינם מתברר בבית המשפט המחוזי ועל רקע גזעני אשר ברי שלא מיוחס למשיב כאן. במהלך הדיון הגיש דברים שכתבו מנהלת בית הספר ומפקדים בצה"ל אודות המשיב ובעיקר עמד על המאמץ של המשיב לחיים נורמטיביים על רקע הסביבה בה גדל, הפציעה אותה עבר בצבא ומאמציו לחזור ליחידה הקרבית, בהם יש ללמד על מאפייני אישיותו וכפי שהתרשם ופירט שירות המבחן בתסקירו.

לדידו של ב"כ המבקש המשך מעצרו של המשיב גם בחלופת מעצר תהווה מחסום משמעותי בדרכו בחיים, ואינה מדתית נוכח רמת הסיכון הנמוכה הנשקפת ממנו, נוכח שמדובר באירוע אחד בו כשל עליו הביע חרטה רבה וצער, אירוע שאינו מאפיין אותו, את תפיסתו ואורחות חייו.

5. לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים עינתי בחומר החקירה, בתסקירים של שירות המבחן ובמסמכים שהוגשו לעיוני על ידי ב"כ המבקש אני מוצאת להורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר לרבות חזרתו לשירות צבאי.

6. הגם שאין חולק שהמבקשת אינה מייחסת למשיב ביצוע העבירה על רקע גזעני לאומני - ב"כ המבקשת בדבריו במהלך הדיון טען כי מחומר החקירה עולה שהמשיב ביצע את העבירה על רקע גזעני לאומני, מה שסותר את דברי ב"כ המבקשת בדיונים קודמים, אבל לא רק. עיון בחומר החקירה ובמיוחד בחקירתו של קורן אלקיים מיום 9.4.2017 מעלה תמונה אחרת הרחוקה מאוד מהקשר שקשרה חבורה אחרת לפגוע בבחורים ערבים שיוצאים עם יהודיות ואשר עניינם מתנהל בבית המשפט המחוזי. ניסיון ולו ברמז לקשור ביצוע עבירה ע"י משיב זה על רקע גזעני-לאומני אינו ראוי ואינו במקומו וכל שיש בו הוא להשחיר את פניו של המשיב בפני בית המשפט, תוך העצמת עילת המעצר.

מעדותו של קורן אלקיים עולה כי המשיב יחד עם חברו רן קוסיאשווילי וקורן בכלל התכוונו לצאת לבלות באותו ערב שישי, ערב האירוע, כשהמשך קיבל קורן טלפון מטמיר אשר הזעיק אותו לסייע לו ולקטין נוכח שמאן דהוא איים עליהם עם סכין והכל בגלל "משחקי אגו" כהגדרתו. אין כל התייחסות מצדו של קורן בתיאורו את השתלשלות הדברים בפני חוקר המטרה, לעובדת מוצאו של אותו אחד שאיים בסכין אלא רק בסיום דבריו (ר' עמ' 2 ש' 19-26). עולה כי טמיר והקטין מבקשים עזרה מקורן וזה שמבקש לסייע להם מצרף אליו "על הדרך" את המשיב אותו אוספים בהמשך.

גם ההתרחשויות באותה ישיבה אליה הגיעה חבורת הבחורים קודם יציאתם לפארק כמתואר בכתב האישום אינה מדויקת ומחמירה עם המשיב. מעדותו של קורן ניתן ללמוד כי המשיב לא מכיר היכרות אישית את רז, מי שהיה אחראי ויזם את חלוקת הנשק הקר בדמות אלות לחבורת הבחורים, ובכלל כל החבורה שהגיעה לישיבה לא רצתה בהצטרפותו של רז אליהם. רוצה לומר כי חלקו של המשיב באותה התארגנות לכאורה ובאותה הצטיידות הייתה מינורית ובמובן מסוים הוא נקלע לסיטואציה ומשם למרבה הצער נגרר לאותו פארק והכה בראשו של הבחור הערבי ורק על רקע הבנתו כי הבחור הערבי איים על טמיר ועל הקטין באמצעות סכין קודם לכן.



גם טענת ב"כ המבקשת לפיה המשיב הוא זה שהתחיל את האירוע אינה מדויקת בלשון המעטה ככל שהתכוון לאירוע בכלל, שהרי המשיב לא היה חלק בהתפתחות הראשונית בין טמיר והקטין לבין אותו בחור ערבי בפארק אלא הוא הוזעק כאמור מאוחר יותר והגיע על תקן של חבר מסייע. בסיכום האמור עד כה, ברי שאת האירוע שלפני יש לבחון כמקרה של אלימות גרידא ולא יותר.

7. **תסקיר המעצר** שהוגש ביום 10.05.17, מבוסס על חקירה פסיכוסוציאלית שערך שירות המבחן למשיב בבית המעצר במגרש הרוסים בירושלים ובין היתר על שיחה עם הוריו ודודתו ודיווח מאת מפקדיו בצבא. מהתסקיר נלמד כי המשיב בן 20, רווק, נעדר עבר פלילי אשר עד למעצרו שירת כחייל בגדוד 51 של חטיבת גולני. בחופשותיו מתגורר המשיב בבית הוריו בשכונה ד' בבאר שבע, משפחת מוצאו מונה זוג הורים ו-4 ילדים, אמו עקרת בית, אביו מתקיים מקצבת נכות של הביטוח הלאומי על רקע נפשי.

מקורותיו עולה כי המשיב למד במסגרות דתיות עד גיל 15 שאז בחר לעבור לבית ספר חילוני ובהמשך השתלב בבית הספר "עמית" טכנולוגי בבאר שבע וסיים עם בגרות חלקית. שילובו בבית הספר "עמית טכנולוגי" היווה נקודת מפנה בחייו שם הוא לקח חלק פעיל בתחום החברתי, סייע ותרם למשפחות מעוטות יכולת, התגייס ליחידה קרבית על פי בקשתו והשקיע רבות על מנת לעבור את השלבים השונים להכשרתו כלוחם בגדוד 51. מפקדיו דיווחו לשירות המבחן כי מדובר בחייל טוב ללא בעיות משמעת אשר מבצע את המוטל עליו על הצד הטוב ביותר.

שירות המבחן התרשם כי המשיב אהוב ומקובל על חבריו ומפקדיו. עוד ציין כי לפני 3 חודשים עבר ניתוח בעקבותיו יצא לחופשת מחלה ושהה בבית הוריו, כשלאחרונה שב לצבא ובשלב זה שולב בפלוגת המפקדה ועד אשר כושרו הגופני יחזור לפעילות מבצעית.

משיחתו של השירות עם המשיב השירות התקבל הרושם כי חווית המעצר למשיב הינה מטלטלת והוא מתקשה להסתגל לתנאי מעצרו, ומכאן שהשירות בדעה כי ההליך המשפטי והמעצר בפרט מהווים גורם הרתעתי משמעותי עבור המשיב אשר מגלה מודעות לקושי שבהתנהלותו ואלה כשלעצמם מהווים גורמים מפחיתי סיכון.

בהערכת הסיכון ציין שירות המבחן התרשמותו מן המשיב כבעל אינטליגנציה רגשית גבוהה, כמי שהצליח בעברו ליצור קשרים מטיבים עם מחנכיו בבית הספר להגיע להישגים ולתפקד באופן חיובי בכל מסגרת. השירות הוסיף וציין כי מדובר במי שיש לו יכולת של קבלת מרות וסמכות, שהצליח לבחור בדרכי התנהלות טובה וללא כל מעורבות שולית. יחד עם האמור, ישנה התרשמות מהמשיב כמי שנוטה לרצות את סביבתו על מנת לחוש שייך ומוערך וכי קיימת אצלו נטייה לטשטוש גבולות פנימיים ואלה מהווים גורמי מגבירי סיכון. לאחר שקלול האמור לרבות נתונים אחרים של המשיב העריך השירות כי רמת הסיכון להישנות העבירה היא בינונית עד נמוכה ומכאן אף סבר כי המשיב אינו זקוק להליך טיפולי.

חלופת המעצר - השירות בחן מסגרת פיקוח הכוללת את אמו, אביו ודודתו של המשיב, אלה תיארו את בנם כילד שקט, מסור אליהם, בעל לב טוב וחמלה לסביבתו והביעו אכזבה גדולה וצער. אמו ודודתו של המשיב נמסר חוות את מעצרו



של המשיב כטראומה, מבינות את חומרת העבירה ותוכלנה להיות גורם סמכותי מציב גבולות ומצמצם סיכון. לצד זאת, שוחח שירות המבחן ישירות עם מפקדו הישיר של המשיב, סגן אסף כהן, קצין טכנולוגיה ואחזקה בגדוד 51 של חטיבת גולני, תחתיו שובץ המשיב עם חזרתו לבסיס לאחר הניתוח, וזה הוסיף וציין כי המשיב הוא חייל טוב עם הרבה מוטיבציה ללא בעיות משמעת הנחוש בדעתו להיות לוחם ואף להתקדם במערכת הצבאית והוא הביע את נכונות צה"ל לקבל את המשיב חזרה לתפקידו בצבא, חרף נסיבות מעצרו.

מפקדיו של המשיב התרשם השירות, מבינים את המיוחס לו ויוכלו להיות גורמים סמכותיים מציבי גבולות ומצמצם סיכון. מכאן ולאור הערכת סיכון בינונית עד נמוכה, מאפייני אישיותו של המשיב, התמיכה לה הוא זוכה מבית ומהצבא, לצד העדר עבר פלילי ומאפייני אישיותו ולרבות ההליך המשפטי ומעצרו כגורמי הרתעה משמעותיים - המליץ שירות המבחן לחזרתו של המשיב לשירות צבאי במתכונת של מעצר בית ביחידה הצבאית כשבחופשותיו מהצבא ישהה המשיב במעצר בית מלא בביתו בפיקוח אמו ודודתו.

עולה מהאמור, ששירות המבחן לא רק בא בהמלצה לשחרור המשיב וחזרתו לשירות צבאי, אלא כי מדובר בתסקיר שתוכנו חיובי מאוד המלמד אותנו על איש צעיר שמאפייני אישיותו טובים שלמרבית הצער כשל פעם אחת. מי שרמת הסיכון ממנו להתנהגות דומה בעתיד הינה נמוכה. ממכלול הדברים האמורים, אני מוצאת לאמץ את המלצת שירות המבחן לנכון ולהורות על שחרורו בתנאים הבאים:

א. אני מתירה למשיב לחזור לשירות צבאי ביחידה הצבאית בה שירת קודם למעצרו. יובהר כי שירותו של המשיב בצה"ל לא יהיה תחת תנאי מעצר, שכן צה"ל לא מהווה חלופת מעצר ולא אמור להוות חלופת מעצר.

בחופשותיו של המשיב משירות צבאי הוא ישהה בשלב זה בבית הוריו ב"מעצר בית" בכתובת: רח' X ויהיה כל העת בהשגחה מלאה, תמידית ורציפה של אחד מבין הערבים הבאים: גב' ס' ת.ז. ומר ד' ת.ז. וגב' מ' ת.ז.;

ב. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי אחד הערבים;

ג. צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים מהיום. המשיב יהא רשאי לצאת את מקום "מעצר הבית" בליווי אחד הערבים לפגישות ומפגשים מטעם שירות המבחן, בין אם בשירות המבחן ובין אם במיקומים אחרים שייקבעו על-ידי שירות המבחן במסגרת צו הפיקוח, וזאת בכפוף להזמנה מראש ובכתב;

ד. הפקדה בסך 5,000 ₪;

ה. ערבות עצמית וערבות צד ג' של כל אחד מהערבים הנ"ל בסך 15,000 ₪ כל אחת;

לא יעמוד המשיב בתנאי השחרור, יעצר ויובא בפניי בתוך 48 שעות.



על ב"כ המשיב להבהיר למשיב ולעורבים שוב את כל תנאי השחרור, לוודא כי הבינו אותם, וכן לוודא כי הללו הבינו היטב כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור - יכול ותוביל הן למעצרו המחודש והן לחילוט הערבויות.

המזכירות תשלח עותק החלטה לשירות המבחן.

המשיב הודע בדבר מועד הדיון המקדמי הקבוע ליום 21.5.2017 בשעה 10:30 בפני כב' ס. הנשיאה, השופט ברסלר-גון וכי עליו להתייצב בליווי אחד הערבים.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשע"ז, 17/05/2017 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בנסיבות המתוארות ע"י ב"כ המבקשת, אני סבורה שיש ליתן לה מספיק זמן להיערך להגשת ערר ככל שתתקבל החלטה כזו. יחד עם זאת, המבקשת תודיע עד מחר, 17.5.2017 בשעה 13:00 דבר החלטתה.

ניתן להחל בהליכי השחרור.

שב"ס יבחן אפשרות להשאיר את המשיב בבית המעצר אוהלי קידר ולא להחזירו לבית המעצר מגרש הרוסים שבירושלים.

**ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשע"ז,
17/05/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**